

סוג הבדיקה:
א. בגרות לבתי ספר על-יסודיים
ב. בגרות לנבחנים אקסטרנניים
מועד הבדיקה:
חורף תשע"ו, 2016
מספר השאלה:
136,001206
תמונה לשאלת 4
נספח:

מדינת ישראל
משרד החינוך

תנ"ר

2 ייחדות לימוד

הוראות לנבחן

א. מישר הבדיקה: שעתיים וארבעים וחמש דקות.

ב. מבנה השאלה ופתחה הערכיה: בשאלון זה חמשה פרקים.

פרק ראשון	—	ספר בראשית	—	24 נקודות
פרק שני	—	ההיסטוריה ובואה	—	40 נקודות
פרק שלישי	—	נושאי החובב	—	18 נקודות
פרק רביעי	—	נושאי הרחבה	—	6 נקודות
פרק חמישי	—	קטע להבנה ולניתות	—	<u>12 נקודות</u>
סה"כ				100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ר שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלוי תרגום.
מותר להשתמש בתנ"ר שיש בו מפות.

ד. הוראות מיוחדות:
(1) אל תעתק את השאלה; כתוב את מספירה בלבד.
(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכטיב ולפיסוק.

הערה: בקטעים מן התנ"ר השם המפורש בא בצתרת ה'.

כתב במחברת הבדיקה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בטוונט (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טוויות כתשchan על דפים שמוחץ למחברת הבדיקה עלול לנגורם לפסילת הבדיקה!

הנחהיות בשאלון זה מנוסחת בלשון זכר ומכוונות לנבחנים אחד.

**ב

הצלה!**

ה שאלות

פרק ראשון – ספר בראשית (24 נקודות)

עונה על שתי השאלות 1-2.

בכל שאלה עונה על סעיף א – חובה (7 נקודות) ועל אחד מון הטעיפים ב-g (5 נקודות).
(לכל שאלה – 12 נקודות)

1. קרא בראשית, ג', 1-7.

וַיַּחֲשֵׁךְ הִיא עָרוֹם מִפְּלָיָה
חִתְּתֵשׁ הַשְׁדָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְהָרָאָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהָהָא שָׁה אָרֶן
כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תִּאכְלُ מִפְּלָיָה עַזְּהַנְּזָן: וַיֹּאמֶר הָאָשָׁה
אָל־הַנְּחַשׁ מִפְּרִי עַזְּהַנְּזָן נָאכֵל: וַיֹּאמֶר הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנְּזָן
אָמַר אֱלֹהִים לֹא תִּאכְלُ מִפְּנֵי וְלֹא תִּגְעֻנוּ בּוֹ פְּנֵי תִּמְתַּחַן:
וַיֹּאמֶר הַנְּחַשׁ אָל־הָאָשָׁה לְאַמְתּוֹן: כִּי יִדְעַ אֱלֹהִים בָּי
בַּיּוֹם אֲכַלְתֶּם מִפְּנֵי וְנִפְקַדְתֶּם עַיִנְיכֶם וְהִיִּתֶם כְּאֶלְהִים יְדַעַי טוֹב
וְרֵע: וַיַּרְא הָאָשָׁה כִּי טוֹב הַעַז לְמִאָכֵל וְכִי תָאוֹהָה־הָעוֹאָה
לְעַיִנִים וְנִחְמַד הַעַז לְהַשְׁפֵּיל וְתַקֵּח מִפְרִין וְתִאְכֵל וְתַתְּנַגֵּס
לְאִישָׁה עַמְּבָה וְיָאכֵל: וְתַפְקִדְתָּה עַיִנִים שְׁנִיהם וְיַדְעַי כִּי עִירָמָם
הָם וַיַּתְּפִרְאֵן עַלְהָה תְּאֵנָה וַיַּעֲשֵׂו לָהֶם חִגְרָת:

עונה על סעיף א (חובה).

א. בפסוק 1 נאמר: "וַיַּחֲשֵׁךְ הִיא עָרוֹם מִפְּלָיָה חִתְּתֵשׁ הַשְׁדָה".

הבא מדברי הנחש בקטוע שלפניך דוגמה אתחת המלמדת על עורמתו, והסביר אותה.

תוכל להיעזר בבראשית, ב', 16-17.

עונה על אחד מון הטעיפים ב-g.

ב. יש הסברים שהנחש לא היה צריך להתאים כדי לשכנע את האישה להפר את צו אלוהים.

צִיּוֹן שְׁתִּי רְאֵיות מִן הַקְּטוּעָה הַתוֹמְכוֹת בְּסִבְרָה זוֹ, וְהַסְּבָרָה אָוֹתָן.

ג. על פי דברי האל (בראשית, ב' 17), תוצאה האכילה מפריע עץ הדעת טוב ורע תהיה מות,

לעומת זאת הנחש טוען: "לא מות תמתו... ונפקחו עינייכם והייתם כאלהים יְדַעַי טוֹב וְרֵע"

(פסוקים 4-5).

נראה שהנחש צדק בשתי טענותיו. הוכח הנחה זו על פי פסוק 7 בקטוע שלפניך ועל פי

בראשית, ג', 22. בסיס את דבריך על הכתוב.

שים לב: המשך הבדיקה בעמוד 4.

.2. קרא בראשית, י"ח, 33-16.

טו

וַיָּקֹמוּ מִשְׁמֵן הָאֲנָשִׁים וַיַּשְׁקֹפוּ
 י עַל־פְּנֵי סְדָם וְאֶבְרָהָם הַלְּךָ עַמָּס לְשָׁלָחָם: וְהִיא אָמַר הַמִּכְסָה
 יי אֲנִי מִאֶבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֲשָׂה: וְאֶבְרָהָם הַיּוּ יְהִי לְגַזְוָר
 יט וְעַצְוִים וְגַבְרָכָרְבוּ כֹּל גַּוְיִי הָאָרֶץ: כִּי יַדְעַתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר
 יָצַה אַתְּ־בָּנָיו וְאַתְּ־בֵּיתָו אֶחָרָיו וְשִׁמְרוּ בָּרָךְ הָהָר לְעַשֹּׁות
 צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הַבְּיאָה: וְהַיְלֵךְ אֶבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר־
 י דָּבָר עַלְיוֹ: וַיֹּאמֶר הָהָר וְעַקְתִּ סְדָם וְעַמְרָה כִּי־רְבָה וְחַטָּאתָם
 יא בְּיַדְךָ מָאֹד: אַרְדָּה־נָא וְאַרְדָּא הַכְּצַעַקְתָּה הַבָּא אֶלְיָה
 יב עַשְׂוֹכְלָה וְאַסְמָלָא אֲזָעָה: וַיַּפְנוּ מִשְׁמֵן הָאֲנָשִׁים וַיַּלְכְּוּ סָרְבָּה
 יג וְאֶבְרָהָם עָזַרְנוּ עַמְרָד לְפָנֵי הָהָר: וַיַּגַּשׁ אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר הָאָרֶץ
 יד תְּסַפָּה צְדִיק עַסְדְּךָ: אָוְלֵי יִשְׁחַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר
 יה הָאָרֶץ תְּסַפָּה וְלֹא־תִשְׁתַּחַא לְמִקְומָם לְמַעַן חַמְשִׁים צְדִיקִים אֲשֶׁר
 יז בְּקָרְבָּהָר: חַלְלָה לְכָן מִעְשָׂתָם בְּדָבָר הַזֶּה לְהַמִּתְּ צְדִיקִים עַסְדְּךָ
 יז רְשָׁע וְזָהָה בְּצִדְיק כְּרֻשָּׁע חַלְלָה לְכָן הַשְּׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לְאָ
 יט יַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט: וַיֹּאמֶר הָהָר אָסְמָאצָא בָּסְדָם חַמְשִׁים צְדִיקִים
 יט בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׁאָתִי לְכָל־הַמִּקְומָם בְּעַבְוֹרָם: וַיַּעֲזַן אֶבְרָהָם
 יט וַיֹּאמֶר הַגָּה־נָא הַוְאַלְתִּי לְדָבָר אַל־אֲדָנִי וְאַנְבִּי עַפְרָא וְאַפְרָא:
 יט וְאָוְלֵי יִחְסְרֵן חַמְשִׁים צְדִיקִים חַמְשָׁה הַתְּשִׁיחָה בְּחַמְשָׁה אֶת־
 יט כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשָׁחֵת אָסְמָאצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה:
 יט וַיַּסַּף עֹז לְדָבָר אַלְיָה וַיֹּאמֶר אַוְלֵי יִמְצָאוּ שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר
 יט לֹא אֲעַשָּׂה בְּעַבְוֹר הַאֲרָבָּعִים: וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לְאֲדָנִי
 יט וְאֶרְבָּרָה אַוְלֵי יִמְצָאוּ שָׁם שְׁלָשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֲעַשָּׂה אָסְמָא־
 יט לֹא אָסְמָא שָׁם שְׁלָשִׁים: וַיֹּאמֶר הַגָּה־נָא הַוְאַלְתִּי לְדָבָר אַל־
 יט אֲדָנִי אַוְלֵי יִמְצָאוּ שָׁם עֲשָׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשָׁחֵת בְּעַבְוֹר
 יט הַעֲשָׂרִים: וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לְאֲדָנִי וְאֶרְבָּרָה אַנְ-הַפְּעִים
 יט אַוְלֵי יִמְצָאוּ שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשָׁחֵת בְּעַבְוֹר הַעֲשָׂרָה:
 יט וַיַּלְכֵן הָהָר בָּנָה כָּלָה לְדָבָר אַל־אֶבְרָהָם וְאֶבְרָהָם שָׁב
 יט לִמְקֹמוֹ:

ענה על סעיף א (חובה).

א. (1) על פי הקטע שלפניך, מדוע שיתף ה' את אברהם בהחלטתו בנוגע לגורל סדום ועמוורה?

בסיס את דבריך על הכתוב.

(3 נקודות)

(2) פסוקים 23-33 שלפניך מלמדים שאברהם אכן היה ראוי לשיתוף זה. הסבר קביעה זו.

(4 נקודות)

ענה על אחד מן הסעיפים ב-ג.

ג. "ארדה נא ואראאה" (פסוק 21).

קרא את פירושו של רשי"י לדברים אלה של ה':

"ארדה נא – לימד לדייבין [לדיינים] שלא יפסקו דין[N] נפשות [ערבות שהעונש עליו הוא מוות]

אלא בראייה.

(1) הסבר את הבעה התאולוגית (דתית-אמונית) בדברי ה' "ארדה נא ואראאה" בפסוק 21.

(2 נקודות)

(2) לדעת רשי"י, דברים אלה של ה' נועדו למסור מסר. מהו המסרים? (3 נקודות)

ג. לדברי צבי אדר, השיחה המפורטת בין אברהם לאלהים באה"ן לבדוק עד היכן אפשר

להרחיק לכת בסליחה וברחמים ללא לקפת את הצדק".

(צבי אדר, ספר בראשית, מבוא לעולם המקראי)

קרא פסוקים 23-33 שלפניך.

(1) מהו "צדק" שادر מזכיר בדבריו, ומה הם "הסליחה והרחמים"? (4 נקודות)

(2) על פי פסוקים אלה, מהו הגבול שאחורי אין סליחה לאנשי סדום? (נקודה אחת)

פרק שני – היסטוריוגרפיה ונבואה (40 נקודות)

עונה על שתיים מן השאלות 3-5.

בכל שאלה שבחורת,עונה על סעיף א – חובה (8 נקודות) ועל שניים מן הטעיפים ב-ד (לכל סעיף – 6 נקודות).
(לכל שאלה – 20 נקודות)

עונה על שתיים מן השאלות 3-5.

3. קרא מלים א, י"ב, 1-16.

וילך רחבעם שכם כי שכם
א בָּא כָּל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ: וַיְהִי בִּשְׁמֵעַ יְרֵבָעַ בֶּן־גַּבְעַט
וְהוּא עֹזְנוֹ בְּמִצְרָיִם אֲשֶׁר בָּרָח מִפְנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה וַיֵּשֶׁב
וַיְרֵבָעַ בְּמִצְרָיִם: וַיַּלְחֹזֵן וַיִּקְרָא־וְלוּ וַיָּבֹא יוֹרֵבָעַם וּכְל־קָהָל
וַיָּבֹא
ד יִשְׂרָאֵל וַיֹּדְבְּרוּ אֶל־רְחַבּוּם לְאמֹר: אַבְיךָ הַקְשָׁה אֶת־עַלְנָה
וְאַתָּה עַתָּה הַקְלָם מִעֲבָדָת אַבְיךָ הַקְשָׁה וְמַעֲלָיו הַכְבָּד אֲשֶׁר־
ה נָתַן עַלְנָה וְנָעַבְדָּךְ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם לְכוּ־עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים וַיּוּבוּ
וְאַלְיָכוּ הָעָם: וַיּוֹעַן הַמֶּלֶךְ רְחַבּוּם אֶת־הַזְקָנִים אֲשֶׁר־הָיו
עָמְלִים אֶת־פְנֵי שְׁלֹמָה אֲבֵיכֶם בְּהַיּוֹן חַי לְאמֹר אַיִל אַתָּם
נוֹעֲצִים לְהַשִּׁיב אֶת־הַעֲמָדָה זוֹהָרָה דָבָר: וַיֹּרֶבֶר אַלְיוֹ לְאמֹר אַס־
הַיּוֹם תָהִיה־עַבְד לְעַם הַזָּהָר וְעַבְדָתָם וְעַנְתָתָם וְרִבְרָתָם אֲלֵיכֶם
וְהַבְרִים טוֹבִים וְהַיְיָ לְךָ עֲבָדִים כָּל־הַיּוֹם: וַיּוֹעַז אֶת־עַצְתָ
הַזְקָנִים אֲשֶׁר יַעֲצָה וַיּוֹעַז אֶת־הַיִלְדִים אֲשֶׁר גָדוֹלָו אֹתוֹ אֲשֶׁר
ט הַעֲמָרִים לְפָנָיו: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם מַה אַתֶּם נוֹעֲצִים וּנְשִׁיבָדָר
אֶת־הָעָם הַזָּהָר אֲשֶׁר דִבְרָו אַלְיָ לְאמֹר הַקְלָם מִן־הָעַל אֲשֶׁר־
נָתַן אַבְיךָ עַלְנָה: וַיֹּרֶבֶר אַלְיוֹ הַיִלְדִים אֲשֶׁר גָדוֹלָו אֹתוֹ לְאמֹר
פְהַתְאַמֵּר לְעַם הַזָּהָר אֲשֶׁר דִבְרָו אַלְיָ לְאמֹר אַבְיךָ הַכְבָּיד
אֶת־עַלְנָה וְאַתָּה הַקְלָם מִעֲלָינוּ כִּי תְרַבֵּר אֲלֵיכֶם קַטְנִי עַבָּה
וְמִפְתַּנֵּי אַבָּי: וְעַתָּה אַבָּי הָעָם עַלְכֶם עַל כְּבָד וְאַנְיַ אַסְיַ
עַל־עַלְכֶם אַבָּי יִסְרָאֵל אַתָּכֶם בְּשׁוֹטִים וְאַנְיַ אַיְסָר אַתָּכֶם
י בְּעַקְרָבִים: וַיָּבֹא יוֹרֵבָעַם וּכְל־הָעָם אֶל־רְחַבּוּם בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי
ג כַּאֲשֶׁר דִבְרָה הַמֶּלֶךְ לְאמֹר שׁוּבוּ אַלְיָ בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי: וַיּוּנְן
הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קָשָׁה וַיּוֹעַז אֶת־עַצְתָ הַזְקָנִים אֲשֶׁר יַעֲצָה:

(שים לב: המשך הקטע בעמוד הבא.)

ד. וידבר אליהם בעצת הילדיים לאמר אביכם את-עלכם
ונאני אסיך על-עלכם אביכם יספר אתכם בשוטים ואני איסיך
ט אתכם בעקרבים: ולא-שמע המלך אל-העם כי-היתה סבה
מעם זה למן הקים את-דברו אשר דבר זה ביר אחיה
ט השילני אל-ירבעם בן-נבט: וירא כל-ישראל כי לא-שמע
המלך אל-העם וישבו העם את-המלך ודבר לאמר מה-לנו
חלק ברוד ולא-גנלה בנזישי לא-הליך ישראל עתה ראה
ביתך דוד וילך ישראל לא-זהלי:

עונה על סעיף א (חובה).

- א. (1) מה הם השמות של שתי הממלכות שנוצרו לאחר הפלוג המתוואר בקטע שלפני?
באיוזו שנה (לועזית) אירע הפלוג? (4 נקודות)
- (2) קרא פסוק 15 בקטע שלפני.
- על פי פסוק זה, מהי הסיבה להפלוג הממלכה? הסבר את דבריך. (4 נקודות)

עונה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

ב. קרא פסוקים 1-4 בקטע שלפני.

הבא מן הכתוב שתי ראיות המוכחות ששבטי ישראל חשבו שהם יכולים לכפות את רצונם
על רוחבם, והסביר אותן.

ג. קרא פסוקים 10-11 בקטע שלפני.

הילדים, יוצאיו של רוחבם, משתמשים בנסיבות כדי להבהיר לו את הדברים שעליו
להסביר לעם.

- (1) בחר במתpora אתחת מפסוקים אלה, והסביר אותה. (3 נקודות)
- (2) מהו המסר לעם המובע באמצעות המתpora שהסבירה בתת-סעיף (1)?
(3 נקודות)

ד. קרא גם את נומו של אביה בן רוחבם אל-שבטי הצפון בדברי הימים ב, י"ג, 4-7.

- (1) מהו ההסבר של אביה להפלוג הממלכה? (3 נקודות)
- (2) מה אפשר ללמידה מדברי אביה על יחסיו של כותב ספר דברי הימים לממלכות בית דוד?
בസ את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)

.4 קרא מלכים ב, י"ח, 14-13, 35-28; מלכים ב, י"ט, 35-37.
מלכים ב, י"ח, 14-13

וְבָאֶרֶב עַשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חִזְקִיָּה עַלְּהַ סְנַחֲרִיב מֶלֶךְ־אָשֹׁוֹר
ד עַל פָּלָעָרִי יְהוּדָה הַבָּצָרוֹת וַיַּתְפַּשְׁ: וַיִּשְׁלַח חִזְקִיָּה מֶלֶךְ
יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ־אָשֹׁוֹר לְבִישָׁה וְלְאָמֹר חַטָּאתִ שׁוֹב מָעוֹלִי
אֲתִ אָשָׁד־תַּתְנוּ עַלְּיָא וַיַּשְׁם מֶלֶךְ־אָשֹׁוֹר עַל־חִזְקִיָּה מֶלֶךְ
יְהוּדָה שֶׁלַשׁ מֵאוֹת כְּפָר־כְּפָר וְשֶׁלַשׁ מֵאוֹת כְּפָר זָהָב:

מלך ב, י"ח, 35-28

סֵחַ וַיַּעֲמֹד רַבְשָׁקָה וַיַּקְרָא בְּקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדָה וַיַּדְרֵב וַיֹּאמֶר
כֵּן שָׁמַעַו דְּבָרַת־הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אָשֹׁוֹר: כֵּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל־
לִישָׁא לְכָם חִזְקִיָּהוּ בִּירוּא יוּכָל לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִידָּה: וְאֶל־
יַבְּטַח אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל־הָאָהָרֶן לְאָמַר הַצִּילָנוּ הָאָהָרֶן וְלֹא
לֹא תַּנְתַּנוּ אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בַּיָּד מֶלֶךְ אָשֹׁוֹר: אֶל־תִּשְׁמַע אֶל־
חִזְקִיָּהוּ כִּי כֵּה אָמַר מֶלֶךְ אָשֹׁוֹר עָשָׂו אֶתְכֶם בְּרָכָה וְצִאוֹ אֵלֵי
לְבָבָוּ אִישׁ־גָּפָנָן וְאִישׁ־תָּאָנוֹן וְשָׁתַּו אִישׁ מִירְבּוֹן: עַד־בָּאֵי
וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם אֶל־אֶרְץ אֶרְצָכֶם אֶרְץ דָּגָן וְתִירְוֹשׁ אֶרְץ
לְחַם וּכְרָמִים אֶרְץ זִית יְצָהָר וְדָבָשׁ וְחוּי וְלֹא תִמְתַּחַת וְאֶל־
תִּשְׁמַע אֶל־חִזְקִיָּהוּ בִּידִיפִית אֶתְכֶם לְאָמַר הָאָהָרֶן יִצְּלָנוּ:
לְהַצִּיל הַצִּילוּ אֱלֹהִי הָגּוֹים אִישׁ אֶת־אֶרְצָוּ מִיד מֶלֶךְ אָשֹׁוֹר:
לְאֵיהֶן אֱלֹהִי חַמְתָּ וְאֶרְפָּד אֵיהֶן אֱלֹהִי סְפָרוֹתָם הַגָּעַן וְעוֹהָה בַּיּוֹם
לְהַצִּילוּ אֶת־שְׁמַרוֹן מִידָּי: מֵי בְּכָל־אֱלֹהִי הָאֶרְצָות אָשָׁר־
הַצִּילוּ אֶת־אֶרְצָם מִידָּי כִּידְצִיל הָאָהָרֶן אֶת־יְרוּשָׁלָם מִידָּי:

מלך ב, י"ט, 35-37

וְיָהִי
בְּלִילָה הַהוָּא וַיַּעֲצָא מֶלֶךְ הָאָהָרֶן וַיַּרְא בַּמְחֻנָּה אֲשֹׁוֹר מִאָה
שְׁמֹנִים וָחִמְשָׁה אֶלְף וַיַּשְׁכִּמוּ בְּבָקָר וְהַנֶּה כָּלָם פְּגָרִים מִתִּים:
לְיִסְעַ וְיַלְּקֵן וַיַּשְׁבַּט סְנַחֲרִיב מֶלֶךְ־אָשֹׁוֹר וַיַּשְׁבַּט בְּנָנוֹה: וְיָהִי
הָוָא מִשְׁתַּחַתָּה בֵּית נְסָרֶן אֱלֹהִי וְאֶרְמָלֶךְ וְשְׁוֹרָאֶעד
הַפְּהָוָה בְּחַרְבָּה וְהַמָּה נְמַלְּטוּ אֶרְץ אֶרְטָט וְיִמְלָךְ אֶסְרָ-חַדְן
בְּנוֹ תְּחִתָּיו:

עונה על סעיף א (חובה).

א. קרא **מלכים ב**, י"ח, 13-14 שלפניך.

(1) מהו האירוע המתואר בפסוק 13, ובאיזהו שנה (לועזית) הוא אירע?

(5 נקודות)

(2) בעקבות מה אירע האירוע שהוזכרת בתת-סעיף (1)? בסס את דבריך על הכתוב.

(3 נקודות)

עונה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

ב. קרא גם **ירמיה**, ז', 4.

בפסוק זה הנביא ירמיהו תוקף עמדת שרווחה בעם בזוגע למקדש בירושלים.

(1) על פי המשתמע מפסוק זה, מהי העמדה שרווחה בזוגע למקדש? (3 נקודות)

(2) יש הטוענים כי למתואר **במלכים ב**, י"ט, 35-37 שלפניך הייתה השפעה על גיבוש

עמדת זו של העם. הסבר טענה זו. (3 נקודות)

ג. קרא **מלכים ב**, י"ח, 28-35 שלפניך.

בנאומו רבשהה לועג לה' ולמלך יהודה, אך המsofar **במלכים ב**, י"ט, 35-37 שלפניך מציג

באור מוגוך דוקא את הטיעונים של רבשהה.

בסס טענה זו על שתי ראיות מן הקטעים, והסביר אותן.

ד. (1) עיין בנספח.

בנספח מובא קטע מ"תבליט לכיש", המתאר את כיבוש העיר לכיש בידי מלך אשוש.

ציין על פי התבליט שני אמצעי לחימה, והסביר למה שימושו. (2 נקודות)

(2) **במלכים ב**, י"ח, 14 שלפניך נרמז על כיבוש לכיש, אך אין תיאור מפורט של הכיבוש.

הסביר מה מלמד היעדר תיאור הכיבוש של לכיש על יחסו של כותב ספר **מלכים** לחזקיהו?

היעזר **במלכים ב**, י"ח, 1-6. (4 נקודות)

.25. קרא עמוס, ד' 1-11; ה' 21-25.

עמוס, ד' 11-1

שָׁמְעוּ הָדָבָר הַזֶּה

א

פִּרְזֹת הַבְּשָׂל אֲשֶׁר בַּהָּר שְׁמֹרוֹן הַעֲשָׂוֹת דְּלִים הַרְצָצֹת
 בְּאַבּוּיִם הָאָמְרוֹת לְאַדְנֵיהֶם הַבִּיאָה וְנִשְׁתָּהָה: נִשְׁבַּע אֶדְעָנִי
 הַהֲ בְּקָדְשׁו כִּי הַנְּהָרִים יְמִים בְּאַיִם עַלְיכֶם וְנִשְׁאָא אַתְּכֶם
 בְּצָנוֹת וְאַחֲרִיתְכֶן בְּסִירֹת הַוגָּהָה: וּפְרִיצִים תִּצְעָנָה אֲשָׁה גְּנָדרָה
 רְ וְהַשְּׁלְכָתָנָה הַהְרָמוֹנָה נָאָס-הַהֲ: בָּאוּ בֵּית-אֵל וְפָשְׁעוּ
 הַגָּלָגָל הַרְבָּה לְפִשְׁעָה וְהַבִּיאוּ לְבָקָר וּבְחִיכָּם לְשִׁלְשָׁת יְמִים
 הַמְּעִשְׁרִתִּיכֶם: וְקָטַר מִחְמִץ תְּזָהָה וְקָרָאוּ נִדְבּוֹת הַשְׁמִיעָוּ כִּי
 יְנִין אַהֲבָתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נָאָס אֶדְעָנִי הַהֲ: וְגַם אַנְּנִיתִי לְכֶם
 נִקְיָון שְׁבִיס בְּכָל-עָרִיכֶם וְתָסַר לְחַם בְּכָל מִקּוּמִתִּיכֶם וְלֹא-
 שְׁבָתָם עָרִי נָאָס-הַהֲ: וְגַם אַנְּכִי מִלְּעָתִי מִפְּסָמֵד אַתְּ-הַשָּׁשָׁם
 בְּעוֹד שְׁלָשָׁה חֲדִישִׁים לְקָצִיר וְהַמְּטָרָתִי עַל-עִיר אַחַת וְעַל-
 עִיר אַחַת לְאַמְטִיר חִילָקָה אַחַת תִּמְטִיר וְחִילָקָה אַשְׁר-לֹא-
 תִּמְטִיר עַל-הַיּוֹתָבָשׂ: וְגַעַו שְׁתִּים שְׁלָשׁ עָרִים אַל-עִיר אַחַת
 לְשִׁתּוֹת מִים וְלֹא יִשְׁבְּעוּ וְלֹא-שְׁבָתָם עָרִי נָאָס-הַהֲ: הַבִּיטִי
 אַתְּכֶם בְּשִׁדְפּוֹן וּבִירְקּוֹן הַרְבּוֹת גְּנוֹתִיכֶם וּבְרִמִּיכֶם וְתַאֲנִיכֶם
 וּוּיְתִיכֶם יַאֲכֵל הַגּוֹם וְלֹא-שְׁבָתָם עָרִי נָאָס-הַהֲ: שְׁלַחְתִּי
 בְּכֶס דָּבָר בְּדַרְךָ מִצְרָיִם הַרְגָּתִי בְּתַרְבָּה בְּחוּרִיכֶם עַם שְׁבִי
 סְוִיסִיכֶם וְאַעֲלָה בָּאָש מְתֻנִיכֶם וּבְאָפָלֶם וְלֹא-שְׁבָתָם עָרִי
 נָאָס-הַהֲ: הַפְּכַתִּי בְּכֶס בְּמִהְפְּכָת אֱלֹהִים אַת-סְדָם
 וְאַת-עַמְּרָה וְתָהִיו בָּאָוד מִצְלָמָה מִשְׁרָפָה וְלֹא-שְׁבָתָם עָרִי
 נָאָס-הַהֲ:

עמוס, ה' 25-21

כֵּן שְׁנִיאָתִי מִאֲסָתִי חָגִיכֶם וְלֹא אָרִיךְ בְּעִצְרָתִיכֶם: כִּי אָס-תְּעִלָּוִי
 לִי עַלוֹת וּמִנְחָתִיכֶם לֹא אָרְצָה וְשָׁלָם מִרְיָאִיכֶם לֹא אָקִיטֵי:
 כֵּן דָּסֶר מִעַלְיָהּ הַמּוֹן שְׁרִיךְ וּמְרַת נְבָלִיךְ לֹא אָשְׁמָעָה: וַיָּגַל בְּפָמִים
 כֵּה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּנַחַל אִתְּנָז: הַבְּחִים וּמִנְחָה הַגְּשִׁתָּס-לִי
 בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל:

ענה על סעיף א (חובה).

- א. (1) ציין שני מעשימים של "פרות הבשן", שהנביא מבקר אותם. בסס את דבריך על הכתוב.
(4 נקודות)
- (2) מהו עונשן של "פרות הבשן", ולאיזה מאורע היסטורי בתולדות עם ישראל הוא קשור?
(4 נקודות)

ענה על שניים מן השיעיפים ב-ד.

- ב. הדגס את השימוש בשני אמצעים ספרותיים בקטע, והסביר לשם מה הנביא משתמש בהם.
- ג. בעמוס, ד', 6-11 הנביא מצין את הפורענות שהביא ה' על ישראל.
- (1) הסבר שתיים מפורענות אלה. (3 נקודות)
- (2) בתיאור הפורענות יש משפט שחוזר חמיש פעמים.
צין מהו משפט זה, והסביר את תפקидו בנבואה. (3 נקודות)
- ד. קרא עמוס, ה', 21-25 שלפניך.
- (1) קרא את החוק בדברים, י"ב, 6-7.
העמדה של הנביא עמוס בקטע זה סותרת את הנאמר בדברים, י"ב, 6-7.
הסביר קביעה זו. (3 נקודות)
- (2) הבא הסבר אחד ליישוב הסתירה הנזכרת בתת-סעיף (1). (3 נקודות)

פרק שלישי — נושאי החובה (18 נקודות)

ענה על שלוש מן השאלות 6-9 (לכל שאלה — 6 נקודות).

חוק

6. קרא דברים, כ', 19-20.

ט

כיד

תוצר אל-עיר ימים רבים להלחם עלייה לCHASE לא-יתשתית
את-עה לנוכח עליון גורן כי ממנה תאכל ואתו לא תכרות כי
הארם עז השדה לבא מפניך במצוור: רק עז אשר תרע כי לא
ען מאכל היה אתו תשחית וכברת ובנית מעוז על-העיר
אשר הוא עשה עמך מלחמה עך רדתה:

א. כתוב מהו הכו בקטע זה, הבא נימוק אחד שהמחוקק מביא לצו זה, והסביר אותו.

(3 נקודות)

ב. יש הטוענים שהחוק בפסוקים אלה نوع, כמו חוקי מלחמה אחרים, לרשותם של הלוחמים.

הסביר טענה זו. (3 נקודות)

חכמה

. 7 קרא קהלה, א/ 1-11.

א דברי קהלת בונדור פילד בירושלם: הבל הבלים אמר
 ג קהילת הבל הבלים הכל הבל: מה יתירן לארם כל עמלו
 ד שיעמל תחת השם: ודור הלאך ודור בא והארץ לעולם
 ה עמודת: וורה השם ובא השם ואל- مكانו שואף וורה
 ו הוא שם: הילך אל-דרום וסובב אל-צפון סובב סביב הולך
 ז הרוח ועל-סביבתו שב הרוח: כל-המלחים הילכים אל-
 ה הים והרים איינו מלא אל-מקומות שהמלחים הילכים שם הם
 ח שבטים ללבת: כל-דברים גאים לא-יובל איש לדבר לא-
 ט תשב עין לראות ולא-תemplא אין משמע: מה-שהיה הוא
 שיהיה ומזה-שגענה הוא שיעשה ואין כל-חדש תחת
 י השם: יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא בבר היה לעלמים
 ו אשר היה מ לפני אין כרזן לדASNIM וגם לאחרנים שהיה
 לא-יהיה לך וכרז עם שייחו לאחרנה:

בפסוקים אלה קהלה מבטאת הנחת היסוד שלו בוגע לחים.

- א. הסביר מהי הנחת היסוד של קהלה. (2 נקודות)
- ב. הבה ראייה אחת מפסוקים 3-7 וראייה אחת מפסוקים 9-11 המבוססות הנחת יסוד זו של קהלה. הסבר. (4 נקודות)

נביאי אמת ונביאי שקר

8. קרא ירמיה, כ', 7-12.

פָּתַחֲתִי נֵהֶן וְאָפַת חֹזְקָתִי וְתַכְלֵל
 חָיָה לְשׁוֹלֵן כָּל-הַיּוֹם כָּלָה לְעֵג לֵי: כִּי-מָרֵי אָדָבֵר אָזָעֵק
 חָמָס וְשָׂד אָקְרָא כִּי-הָיָה דָּבָר-הָא לֵי לְחַרְפָּה וְלְקָלָס בָּל-
 ט הַיּוֹם: וְאָמָרָתִי לְאָדוֹפָרָנוּ וְלְאָאָדָבָר עָוד בְּשָׁמוֹ וְהָיָה בְּלָבָד
 פָּאַשׁ בְּעַרְתָּ עַצְר בְּעַצְמָתִי וְנַלְאָאַתִּי פְּלָכָל וְלֹא אַוְכֵל: כִּי
 שְׁמֻעָתִי דָּבָת רְבִים מִגּוֹר מִסְבֵּב הַגִּידָוּ וְנַגְיָדָנוּ כָּל אָנוֹשׁ
 שְׁלָמָי שְׁמָרֵי צָלָעֵי אָוְלֵי יִפְתָּחֵה וְנוֹכְלָה לוֹ וְנַקְתָּחָה נְקַמְתָּנוּ
 "מִפְנָנוֹ: וְהָא אָוְתֵי גַּגְבוֹר עַדְיָן עַל-כֵּן רַדְפֵי יִכְשָׁלוּ
 וְלֹא יִכְלֹו בְּשׁוּ מָאֵד פִּילָא הַשְּׁפִילָו פְּלָמָת עֹולָם לֹא
 כ תְּשַׁחַח: וְהָא עַבְאוֹת בְּחַן צְדִיקָה רָאָה בְּלִוּת וְלֹבֶן אַרְאָה
 נְקַמְתָּךְ מִהָּם כִּי אַלְיכָ גָּלִיתִי אַתְּדָרִיבִי:

בקטע זה ירמיהו מתאר את המחריר שנביא אמת משלם על מילוי ייעודו.

בסיס קביעה זו על שתי דוגמאות מן הכתוב, והסביר אותן.

תגובהות על החורבן ושיבת ציון

9. קרא עוזא, ד' 1-6.

א וַיִּשְׁמָעוּ צְדִיקֵי יִהּוּדָה וּבְנֵימָן בַּיּוֹבָן הַגּוֹלָה בְּזִים הַיְלָל לְהַזְּבָן
 בְּאֶלְהָיִם יִשְׂרָאֵל: וַיָּשׁוּ אֶל-זְרוּבָּל וְאֶל-רָאשֵׁי הָאָבוֹת וַיֹּאמְרוּ
 לְהָם גְּבֻנָּה עֲמָלָם כִּי כָּלֵם נְדוּשׁ לְאֶלְהָיכֶם וְלֹא אָנֹתָנוּ
 זְבָחִים מִימֵי אָסָר חָדֵן מֶלֶךְ אָשָׁוֹר הַמּוֹעֵל אָתָנוּ פֵּה:
 גְּ וַיֹּאמֶר לְהָם זְרוּבָּל וְרָבָבָל וְיִשְׁוּעָה וְשָׁאָר רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל
 לְאֶלְכָם וְלֹא נוֹ לְבָנוֹת בֵּית לְאֶלְהָינוּ כִּי אָנֹחָנוּ יוֹחֵד גְּבֻנָּה
 לְהַזְּבָן אֶלְהָיִם יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צָוָנוּ הַמֶּלֶךְ כַּوְדֵשׁ מֶלֶךְ-פָּרָס:
 ד וַיֹּהֵי עִם הָאָרֶץ מְרַפִּים יָדֵי עַם-יִהּוּדָה וּמְבָלָהִים אֲוֹתָם
 הַלְּבָנוֹת: וְסִכְרִים עַל-יָמָם יוֹצִים לְהַפְּרָעָת עֲצָתָם כָּל-יִמִּי פָּרָשׁ
 וְמֶלֶךְ פָּרָס וְעֶדֶם-מְלֹכוֹת הַרְיוֹשׁ מֶלֶךְ-פָּרָס: וּבְמִלְכּוֹת
 אַחֲשָׁוּרֹשׁ בְּתִחְלַת מִלְכֹותָו כְּתָבָו שְׁטָנה עַל-יִשְׁבֵי יִהּוּדָה
 וַיַּרְשֵׁלָם:

א. "צְדִיקֵי יִהּוּדָה וּבְנֵימָן" באים בדרישה אל שבוי ציון, כתוב מהי הדרישה, והסביר את הנימוק

לדרישתם. בסיס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)

ב. שבוי ציון מסרבים לדרישה.

מהו הנימוק של זרובבל וראשי האבות לסתורוב זה, ומה הייתה התגובהם של
 "צְדִיקֵי יִהּוּדָה וּבְנֵימָן" על הסטורוב? הסבר, ובבסיס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

פרק רביעי – נושאי ההרחבה (6 נקודות)עונה על אתחת מן השאלות 10-13 (6 נקודות).חיק

10. קרא ויקרא, כ"ה, 39-40; דברים, ט"ז, 16-17.

ויקרא, כ"ה, 39-40

לט
וְכִי־יָמֹךְ אֲתִיךְ עַמְךְ וּנְמֶבֶר־לְךְ לְאַ-
מַתְעַבֵּד בָּוּ עֲבָדָת עַבְדָּךְ : **כִּשְׁכִיר בְּתוֹשֵׁב יְהִי עַמְךְ עַד־שְׁנִית**
הַיּוֹבֵל יְעַבֵּד עַמְךְ :

דברים, ט"ז, 17-16

טו וְהִיא כִּי־יָאמֶר אֱלֹהִיךְ לֹא אָצַא מִעַמְךְ כִּי אַהֲבָךְ וְאַתְּ־בִּיתְחַנֵּן
 י בִּידְטוֹב לוֹ עַמְךְ : וּלְקַחְתָּ אֶת־הַמְּרַצֵּעַ וְנַתְתָּה בָּאָזְנוֹ וּבְדָלָת
 וְהִיא לְךָ עַבְדָּךְ עֲולָם וְאֶרְאֶת אֶת־מִתְעַשֵּׂה־יְהִינָּה :

שני הקטעים שלפניך עוסקים בעבד עברי.

א. בין הנאמר בשני הקטעים שלפניך יש לכאהר סתירה. מהי? (2 נקודות)

ב. רשי"י כותב על דברים, ט"ז, 17: עבד עולם: [...] שאין זה אלא עולמו של יובל.

על פי פירוש רשי"י שלפניך, האם יש סתירה בין שני הקטעים? הסבר. (4 נקודות)

חכמה

11. קרא איוב, מ', 1-7.

וַיֹּעַן הָהָר אֶת־אַיּוֹב וַיֹּאמֶר: הָרָב
 אַם־שְׁדֵי יִסּוּר מוֹכִיחַ אֶלְוֹהָ יַעֲנֶה:
 ג וַיֹּאמֶר: הַנִּקְלַתִּי מִמֶּה אֲשִׁיבָה יוֹדֵי שְׁמִתִּי לְמוֹפֵב: אַחֲת
 ה רַבְּרַתִּי וְלֹא אָعֵנָה וְשְׁתִים וְלֹא אָוְסִיף: וַיֹּעַן הָהָר
 ו אֶת־אַיּוֹב מִנְסֻרָה וַיֹּאמֶר: אַזְרָנָא בְּגַבְרַת חַלְצִיךְ אֲשֶׁלָּן
 מִן־סְעָרָה וְהַזְּדִיעַנִּי:

הבא מן הקטע שתי ראיות המוכיחות שאיוב לא השתכנע ממענה ה', והסביר אותן.

נביאי אמת ונביאי שקר

12. קרא ירמיה, כ"ג, 10-16.

וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו
 מבית-המלך בית זה וישבו בפתח שער-ההחדר
 ויאמרו הכהנים והנביאים אל-השרים ואל-כל-העם לאמר
 משפט-דמות לאיש הזה כי נבא אל-העיר הזאת באשר
 שמעתם באזינכם: ויאמר ירמיהו אל-כל-השרים ואל-כל-
 העם לאמר זה שלחני להנבא אל-הבית הזה ואל-העיר
 הזאת את כל-הדברים אשר שמעתם: ועתה היטיבו
 לדבריכם ומעיליכם ושמעו בקול זה אלהיכם ונחם זה
 אל-הרעשה אשר דבר עלייכם: ואני הנני בידיכם שעוזליך בטוב
 וכישר בעיניכם: אך ידע תדע כי אס-דממים אתם ATI
 בידם נלי אתם נתנים عليיכם ואל-העיר הזאת ואל-ישביה
 כי באמת שלחני זה עלייכם לדבר באזינכם את כל-
 הדברים האלה: ויאמרו השרים וכל-העם
 אל-הכהנים ואל-הנביאים אין-לאיש זה משפט-דמות כי
 בשם זה אלהינו דבר אלינו:

פסוקים אלה מתארים הлик משפטו שנערך לירמיהו בעקבות נבואה שנשא.

- א. בנימין לאו כותב: לשבחם של השרים ייאמר שהליך נראה מואzon וצדוק.
 (ב' לאו, ירמיהו, גורלו של חיווה)

הבא מן הקטע בירמיה ראייה המוכיחה שההלך המשפט שערך לירמיהו

אכן היה מואzon וצדוק. (3 נקודות)

- ב. לדעתך, מה בדברי ירמיהו שכנע את השרים שהוא נביא אמת? הסבר. (3 נקודות)

תגבות על החורבן ושיבת ציון

.13. קרא איכה, ה', 15-22.

שבת

ט משוש לבינו נהפֵך לאבל מוחלנו: נפלה עתרת ראשינו
י אוי נא לנו כי חטאנו: על זה היה דוה לבינו על אלה
ט חשבו עינינו: על הר-אין שיטם שועלים הלכובו: אתה
כ לה לולם תשב בסאן לדור ודור: למה לנצח תשבחני
כז תעבנו לאיך ימים: השיבנו לה אליך ונשוב חיש
ככ ימינו בקדס: כי אס-מאס מאסתן קצפת עליינו עד-מאוד:

יש הטוענים שאפשר לשמעו בתגבות על החורבן הן קול שמצדיק את החורבן

הן קול המבker את חומרת העונש שהטיל ה' על העם.

בסס את שני חלקיו הטוענה על הקינה שלפני. הסבר את דברין.

שים לב: המשך הבדיקה בעמוד 20.

פרק חמישי – קטע להבנה ולניתות (12 נקודות)

עונה על שאלה 14 – חובה ועל שתיים מן השאלות 15-17 (לכל שאלה – 4 נקודות).

קרא בראשית, כ"ה, 34-19.

ט וְאֵלֶּה תֹּולֶדֶת יִצְחָק בָּן־אַבְרָהָם הַוָּלִיד אֶת־יִצְחָק:
כ וַיְהִי יִצְחָק בָּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּקְהַתּוֹ אֶת־דָּבְרָה בְּתִבְרִיאָל
כָּאֲרָמִים מִפְנֵן אָרָם אֲחוֹת לְבִן הָאֲרָמִי לוֹ לְאָשָׁה: וַיַּעֲתֵר
יִצְחָק לְהָרָא לִנְכָח אֲשֶׁתוֹ בַּיּוֹקְרָה הָוֹא וַיַּעֲתֵר לוֹ הָרָא
כְּבָ וַתַּהַר רְבָקָה אֲשֶׁתוֹ: וַיַּתְּרַצֵּחַ הַבְּנִים בְּקָרְבָּה וַתֹּאמֶר אָסָר
כֵּן לִפְנֵה זוֹה אֲנָכִי וַתַּלְכֵד לְדָרְשָׁה אֶת־הָרָא: וַיֹּאמֶר הָרָא לְהָרָא
שְׁנַיְם גְּוִימָם בְּבָטְנָךְ וְשְׁנַיְם לְאָמִים בְּמִיעַן יִפְרָדוּ וְלֹאָמָם מְלָאָם
כָּר יַאֲמִין וְרֹב יַעֲבֵד צָעִיר: וַיִּמְלָאוּ יְמִינָה לְלִדְתָּה וְהַנֶּה תּוֹקָם
כָּה בְּבָטְנָה: וַיַּצְאֵהָרָא שׂוֹן אֲדָמוֹנִי בְּלֹו בְּאַהֲרָת שַׁעַר וַיַּקְרָא
כָּשָׁמוֹ עַשְׂוֹ: וַיַּאֲחַתְּרֵיכָן יַצְאֵהָרָא אֲחָיו וַיַּדְוֵ אֲחוֹת בַּעֲקָב עַשְׂוֹ וַיַּקְרָא
כָּשָׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בָּן־שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדְתָּה אֶתְם: וַיַּגְדִּלוּ
הַנְּעָרִים וַיְהִי עַשְׂוֹ אִישׁ יַדְעַן צִדְקָה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תְּמָם
כָּה יִשְׁבֵּן אֲחָלִים: וַיַּאֲהַב יִצְחָק אֶת־עִשּׂו בִּידְצִיד בְּפָיו וַרְבָּה
כָּה אֲהָבָת אֶת־יַעֲקֹב: וַיַּזְדַּעַק בְּנֵי יַעֲקֹב עַשְׂו מִזְהָשָׂה וְהָא
כָּל עִיר: וַיֹּאמֶר עַשְׂו אֶל־יַעֲקֹב הַלְּעִיטָנִי נָא מִן־הָאָדָם הָאָדָם
לְאֵת הַזֹּה בַּיּוֹרֶךְ אֲנָכִי עַל־בֵּין קְרָא־שְׁמוֹ אֲדוֹם: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
לְבָבָ מִכְרָה בַּיּוֹם אֶת־בְּכָרְתָּן לֵי: וַיֹּאמֶר עַשְׂו הַנֶּה אֲנָכִי הַוָּלִיךְ
לְגַמְוֹת וְלִמְהָזָה זֹה לֵי בְּכָרָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְׁבָעָה לֵי בַּיּוֹם
לְזִשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכַר אֶת־בְּכָרָתוֹ לִיְעָקֹב: וַיַּעֲקֹב נָתַן לַעֲשׂו
לְחַם וַיַּגִּיד עֲדָשִׂים וַיַּאֲכֵל וַיִּשְׁתֵּן וַיַּקְסֵם וַיַּלְךְ וַיַּבְּכוּ עַשְׂו אֶת־
הַבְּכָרָה:

עונה על שאלה 14 (חובה).

14. בקטע שלפניך באה לידי ביתוי היריבות בין שני האחים, עשו וייעקב. הבא שתי דוגמאות מן הקטע המעודדות על יריבות זו, והסביר כל דוגמה.

עונה על שתים מן השאלות 15-17.

15. קרא פסוקים 22-23 בקטע שלפניך וגם **בראשית**, כ"ז, 5-17. האם לדעתך הנאמר בפסוק 23 יכול להציג את ההתנהגות של רבקה, המתוארת בבראשית, כ"ז, 5-17? נמק.

16. הכתוב בקטע שלפניך מבליט את ההבדל בין האחים התאומים. ציין מפסוקים 24-28 בקטע שלפניך דוגמה אתנית לביסוס קביעה זו, והסביר כיצד הדוגמה שציינת משמשת רמז או מיידע מקדים להבנת המשך הסיפור על שני האחים בפרק זה ובבראשית, כ"ז.

17. יש הטוענים שדמותו של עשו מוצגת באור שלילי בקטע שלפניך, ויש הטוענים שדוקא דמותו של יעקב מוצגת בו באור שלילי. בחור אתנית מן הטענות, הסבר אותה, ובסס אותה על הכתוב.

בהצלחה!

זכות היוצרים שומרה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך